

af fra ca. 1,260 til ca. 1,530 Tdr. Land. Jeg har set efter i Anmærkningerne til Finanslovsforlaget; der har man Side 24 en Fortegnelse over Lønningerne; der staar ikke andet anført end 3 Skovridere af 2den Klasse, à 1,200 Kr., men der staar ikke, hvor de ere. Jeg haaber, at man kan indskylde mig deri, da Finanslovsforlagets Anmærkninger ikke klart udbiise det. 3 Anmærkningerne til dette Lovforslag staar der saaledes, at man har henregnet disse 3 efter Loven til 2den Klassenes Embeder. Naar Administrationen senere, som den højtærede Finansminister udtrykte sig, siden 60erne er gaaet en anden Vej, altsaa taget efter Anæmmitetsforholdene, saaledes at de 3 yngste komne i 2den Klasse, forandrer det selvfølgelig Forholdet noget, det skal jeg indrømme; men efter de foreliggende Oplysninger kunde jeg ikke se andet. Den ærede Minister gør altsaa opmærksom paa, at det Skovridereembede, som ligger i min egen Valgkreds — Embedsholigen er ganske vist i Naboafdelingen, men Skoven ligger i min Valgkreds — er et af dem, hvad jeg godt kan forstaa, da den vedkommende Skovrider er en af de yngste ansatte. Men det forekommer mig, at Lønnen dog ikke er saa ringe endda. Det er 1,200 Kr. for de tre, og 200 Kr. Alderstillaeg hvert 5te Aar og Skovprocenten, som jeg antager er paa Bornholm mellem 5 og 800 Kr. maatte der den gaaet ned i Forhold til Skovindtægternes Synken, men under 500 Kr. kommer den ikke. Saa er der et Tillæg af 200 Kr. i Brændselsgodtgørelse. Altsaa en Skovrider af 2den Klassenes Lønning, saar, inden han naar op til Alderstillaegene, saadan noget som høist 2,200 Kr. i Pengen, og saa kommer dertil Embedsholigen med et Areal af 49½ Td. Land. Jeg ved imidlertid godt, at det vel vil gaa her som de fleste Steder, hvor en Skovrider skal drive sin Gaard, at selv om det er et stort Areal, saa er det dog daarlig Jord, og hans Tid er optagen af Embedsforretninger, saa at Gaarden bliver daarlig drevet. Det tror jeg nok, vi kunne blive enige om, er Reglen, og det vilde vistnok være bedre at bortforpagte disse Skovriderearealer; man vilde vistnok være bedst tjent dermed paa begge Sider. Det skal jeg imidlertid ikke udtale mig videre om. Men, som sagt, selv disse 2den Klassenes Lønninger forekommer det mig ere i Forhold til andres Stilling og Forhold til de Tider, hvorunder vi leve, saadanne, at der kan være god Anledning for os til at reservere os mod at gaa højere op, og som jeg ogsaa har bemærket, for 4—5 Aar siden talte den ærede Finansminister

ikke, den Gang man nemlig forandrede Løven, om, at der var noget i Vejen for andre end dem, som da fik en Forhøjelse. Efter Motiverne maatte man antage, at det var de samme Mænd, det drejede sig om, at det var de tre yngste, og det forekommer mig dog, at saadan noget som 2,200 Kr. til at begynde med, samt Udbyg til 200 Kr. hvert femte Aar og med Udbyg til 400 Kr. mere, naar de komme op i første Lønningssklasse foruden den dem tillagte Jordlod og Embedsholig, er saa god en Stilling, at der for os er al Anledning til at reservere os imod, at man gaar højere.

Finansministeren (Strup): Disse Skovridere som ere lønede i anden Klasse, have i Løn 1,200 Kr., i Brændselsgodtgørelse 200 Kr., det bliver 1,400 Kr., dertil kommer Procentillaeg ved Salg af Skoveffetter, som ikke kan være under 500 Kr., og det giver altsaa 1,900 Kr. i Løn. De have ikke saaledes, som jeg forstod, at det ærede Medlem mente det, noget Alderstillaeg, hvorved det ærede Medlem kom til en Løn af 2,200 Kr. De have intet Alderstillaeg og altsaa kun 1,900 Kr. i Løn. Det er ganske rigtig, som det ærede Medlem bemærkede, at der i Anmærkningerne til Lovforslaget er gjort Rede for, hvad der egentlig var Tanken med Loven af 1859, nemlig at visse mindre Embeder ogsaa skulde have mindre Lønninger. Men denne Tanke blev frafaldet umiddelbart, efter at Loven var vedtaget, og det ærede Medlem vil ogsaa se i Bemærkningerne, at dette har været Tilfældet. Det ærede Medlem vil se, naar han læser længere ned paa samme Spalte, i andet Stykke, at Finansministeriet i 1862 erhvervede kongelig Bemyndigelse til at opslaa ethvert ledigblevet Skovridereembede som et Embede enten af første eller anden Klasse. Det blev taget straks paa denne Maade, at alle ny Skovridere bleve satte paa en Lønning som Skovridere af anden Klasse. Det, som utvivlsomt var Tanken med Loven af 1859, at disse lavere Lønninger skulde være knyttede til mindre Distrikter, er aldrig blevet gennemført, og dertil kommer, at vi nu slet ikke have saadanne mindre Distrikter. Disse mindre Skovdistrikter vare de jydste Plantningsdistrikter, og de ere jo nu netop voksende op til at blive de største af alle. Vi have Plantningsdistrikter i Sjælland, der ere omtrent dobbelt saa store som hele Gribstøven paa Sjælland, og det er altsaa Distrikter, der kræve en Mand's fulde Tid og Opmærksomhed. Bestyrelsen af disse kræver lige saa stor Dygtighed som Bestyrelsen af de Distrikter, jeg under Finanslovsbehandlingen